

BIBA TERŽAN

*Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta
Univerza v Ljubljani, Zavetiška 5
SLO-61000 LJUBLJANA
biba.terzan@ff.uni-lj.si*

JAPODSKA NEVESTA IZ OKOLICE NOVEGA MESTA

**UDK 903»636/637«
Izvorni znanstveni rad**

V članku je analiziran nakitni ensemble iz žganega groba iz Prečne iz bližnje okolice Novega mesta na Dolenjskem. Gre za bronasto kačasto fibulo s sedlastim, listasto razširjenim lokom, dvoje torkvesov in dvoje obročev, za katere smo pokazali, da so posebna značilnost ženske noše na japodskem področju. Dvodelne kačaste fibule s sedlastim lokom, ki se pojavljajo v treh variantah, sodijo h naglavnemu nakitu, bodisi za pripenjanje pokrivala bodisi za spenjanje las v frizuro. Ker so takšne fibule nošam v sočasnih kulturnih skupinah na Dolenjskem in Štajerskem tuje, domnevamo, da je izvirala v Prečni pokopana oseba – enako kot tista v grobu 7 iz Nina – iz enega izmed japodskih krajev.

*Ključne reči: Dolenjska, Prečna, žgan grob, Ha B, japodski nakit, nošnja dvodelnih fibul.
Key words: Dolenjska, Prečna, cremation grave, Ha B Period, Iapodian attire, two-part serpentine fibulae –type, a way of wearing.*

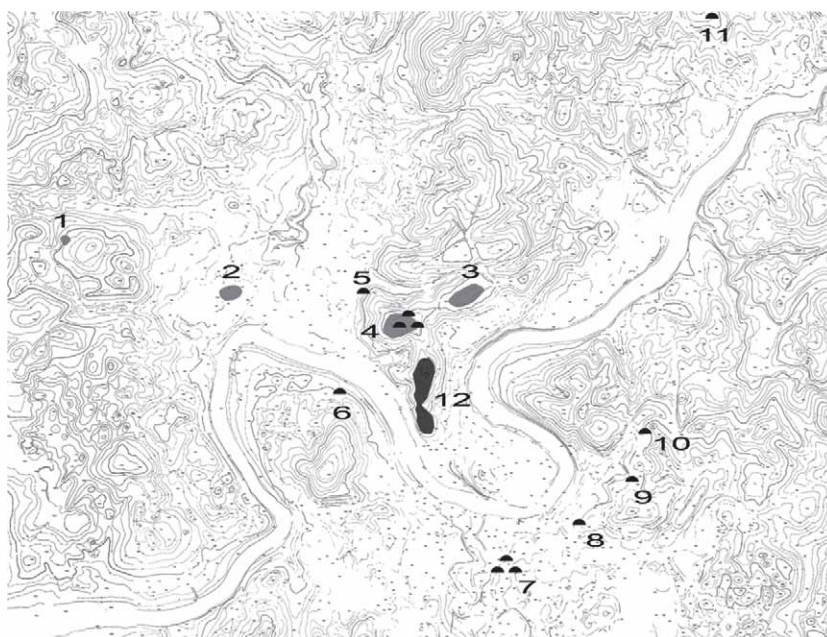
Raziskave, posvečene pogrebnim običajem v prazgodovini, kažejo, da so vladala pri obredih »prehoda«, takoimenovanih *»les rites de passage«*, kanonična, nepisana pravila kot odraz splošnega družbenega in vrednostnega soglasja, a vendar s posebnostmi, lastnimi posameznim družbenim skupnostim, odvisnimi tako od kronoloških kot tudi kulturnih, religioznih in etničnih dejavnikov. Zaradi sorazmerne ustaljenosti tovrstnih običajev je mogoče na osnovi načina pokopavanja ter sestava grobnih pridatkov sklepati, kakšna je bila tako imenovana »narodna noša« v posameznih krajih, kulturah, dobah. Pod terminom »narodna noša« razumemo bolj ali manj enoten način oblačenja pripadnikov posameznih družbenih skupnosti neke določene regije, ki pa je v arheološkem zapisu razpoznaven le na podlagi snovnih predmetov kot posameznih elementov celostne podobe noše. Poseben pomen noše je namreč v dejstvu, da predstavlja enega izmed elementarnih znakov identitete njenega nosilca, kajti pri vsakem srečanju stoji na prvem mestu soočenje med osebami, zato pripada noši pomen simbolne opredelitve družbenega mesta vsakega posameznika v pripadajočem sociokulturnem sistemu.¹

¹ Glej npr. SCHUBERT 1993; LULIĆ ŠTORIĆ et al. 2005: 130 ss.

Pod to premiso želim v čast cenjene kolegice Dubravke Balen-Letunić obravnavati nakitni *ensemble* iz Prečne pri Novem mestu, še zlasti ker so ji japodske teme posebej ljube.

V Naravoslovnem muzeju na Dunaju (Naturhistorisches Museum Wien) hranijo pod inventarnimi številkami 55309–55311 najdbe (sl. 2),² ki jih je muzeju leta 1900 posredoval Jernej Pečnik. Predmeti izvirajo iz žganega groba, kar Pečnik izrecno navaja, in sicer iz nekega vinograda, kjer je kmet naletel na več žganih grobov. Takole se glasi Pečnikov zapis: «*bei Prečna, daß ist, gegen Westen von Rudolfswerth. ¾ Stund, hat ein Bauer in Weingarten mehr am ebenem Platze einige Brandgräber übergraben, dort in der Nähe sind mehrere Gräber noch*», v seznamu, ki je bil verjetno priložen pošiljki z najdbami, pa piše: »*Nr. 3. 1 Bauer gefunden bei Prečna bei Rudolfswerth, in Weingarten, 1 grosse Halsring ganz, nur zerschlagen, ½ Halsring, von einem Fibula eine Scheibe Bronze, 2 Bronzeringe, Brandgrab.*»³

Čeprav doslej natančno mesto najdišča še ni bilo ponovno ugotovljeno, ni dvoma, da je obstajalo pri Prečni žarno grobišče nam neznanega obsega. Omembe vredno se zdi dejstvo, da so bili nedaleč od Prečne, približno 1,5 km v smeri proti Novem mestu, pri vasi Bršljin prav tako odkriti

Slika 1 – Figure 1: Karta arheoloških najdišč v okolici Novega mesta: 1 – Prečna, 2 – Bršljin, 3 – Mestne njive, 4 – Kapiteljska njiva, 5 – Bršljin- gomila, 6 Portowald, 7 Kandija-Znančeve njive, 8 – Zagrebška cesta, 9 – Smolova hosta, 10 – Malenškova gomila, 11 – Mačkovec, 12 – Marof.

2 Najdbe smo zrisali in opisali leta 1986 v okviru projekta »Evidentiranje arheoloških najdb s slovenskega ozemlja v tujih muzejih«, ki je potekal pod pokroviteljstvom Inštituta za arheologijo SAZU. Sodelovali sta Sneža Hvala in Irena Lazar, takrat še obe študentki arheologije. Posebej se želim zahvaliti dr. W. Angeliju, takratnemu predstojniku Prazgodovinskega oddelka Naravoslovnega

muzeja na Dunaju, za ljubeznivo gostoljubje in dovoljenje za obdelavo in objavo najdb. Žal je prišlo do njihove objave s precejšnjo zamudo, a je prilika nanese, da jo s toliko večjo pozornostjo posvetimo jubilantki.

3 DULAR 2003: 174 s. Za kopije arhivskih aktov, ki jih hrani Institut za arheologijo ZRC SAZU, se zahvaljujem kolegici A. Dolenc.

žarni grobovi, ki jih je objavil že Tone Knez (sl. 1, 2). Gre za grobove iz mlajšega obdobja kulture žarnih grobišč, datirane v stopnjo Ha B 1–2.⁴ Čeprav leži Prečna sorazmerno oddaljeno od novomeškega Marofa, kjer je bila osrednja prazgodovinska naselbina v pozni bronasti in starejši železni dobi, se zastavlja vprašanje, ali so pripadali grobovi iz Prečne prebivalcem Marofa, kar domnevamo za grobove v Bršljinu, ali pa smemo predpostavljati, da je bil v njihovi bližini manjši zaselek. Glede na lego drugih planih žarnih grobišč, ki so bila poleg Bršljina odkrita še na Kapiteljskih in Mestnih njivah, in halštatskih gomil, ki so bile razporejene posamezne ali pa v skupinah tako na levem (Kapiteljske njive) kot na desnem bregu Krke (od Portowalda do Smolove Hoste), nekatere izmed njih pa so ležale tudi precej oddaljeno od naselbine (npr. gomila pri Mačkovcu),⁵ pa ni izključeno, da je bilo tudi pri Prečni le eno izmed številnih grobišč, pripadajočih osrednjemu novomeškemu naselju (sl. 1).⁶

Kljub temu da je najdbe iz Prečne pred nedavnim objavil Janez Dular v svoji knjigi o halštatski Dolenjski, jih ponovno predstavljam v sliki in besedi. Kajti nerazumljivo se zdi, da jih Dular obravnava kot posamične najdbe, čeprav je Pečnik, kot zgoraj citirano, eksplicitno zapisal, da gre za najdbe iz žganega groba. Razen tega pa tudi opis in risba fibule nista povsem ustrezna, saj Dular ni prepoznal, za fragment kakšne vrste fibule gre.⁷

V grobu so bili torej naslednji nakitni predmeti:

1. Fragment bronaste kačaste fibule s sedlastim, listasto razširjenim lokom, okrašenim s sredinskim rebrom, ob obeh robovih pa s po šestimi graviranimi šrafiranimi trikotniki. Na eni strani loka je zanka delno ohranjena, a deformirana, na drugi strani pa zožen nastavek za zanko kaže, da je morala biti dvignjena nad lok. Dol. ohranjenega fragmenta loka fibule znaša 7,9 cm (sl. 2, 1).
2. Dve – ne povsem enaki – bronasti tordirani ovratnici s sploščenima, uvitima koncema. Tudi ovratnici sta ohranjeni le fragmentarno. Prva, iz zelo masivne tordirane žice, je bila razlomljena v tri kose, ki so se dali sestaviti v celoto, od druge, gracilnejše, pa je ohranjena le polovica. Premer prve znaša skoraj 15 cm, druge okrog 12 cm (sl. 2, 4–5).
3. Dva bronasta obročka polkrožnega preseka s sledovi obrabe, ki se kaže v obliki rahle zožitve na notranji strani obročkov. Glede na velikost sta skoraj povsem enaka, saj znaša njun premer 3,8 oz. 3,9 cm. Verjetno sta bila del uhanov ali pa obsenčnega okrasja (sl. 2, 2–3).

Med tem nakitom vzbuja največjo pozornost prav fibula, saj se z njo odstira izvor preminule osebe. Glede na opisane oblikovne lastnosti ohranjenega fragmenta fibule ni dvoma, da gre za tip kačaste fibule s sedlastim listastim lokom in dvema zankama. Čeprav nista ohranjeni niti sprednji niti zadnji del fibule, pa sklepamo zaradi simetrične usločenosti sedlastega loka (sl. 2, 1), da sodi k tipu dvodelnih kačastih fibul, in sicer ali k varianti tipa »Prozor« (sl. 3, 1) ali pa k varianti s »pravo ного« (oz. z ravno iglo)⁸ kot jo je poimenovala Ružica Drechsler-Bižić (sl. 3, 2, 4), ne pa tipu enodelnih kačastih fibul s sedlastim lokom kot ga npr. predstavlja primerek iz Nina (prim. sl. 3, 5).⁹ Vendar je dejstvo, da je podobno oblikovan tudi lok fibule s tremi zankami iz Gradca-Turana iz vzhodnega, liburnskega, dela Istre (sl. 3, 3) (MIHOVILIĆ 1997: 45 ss., T. 10, 1). Ne le po obliki tudi

4 KNEZ 1967, 155 ss.; glej tudi GABROVEC 1973: 356 s.; GABROVEC 1983: 63 ss.; TERŽAN 1999: 111 ss.

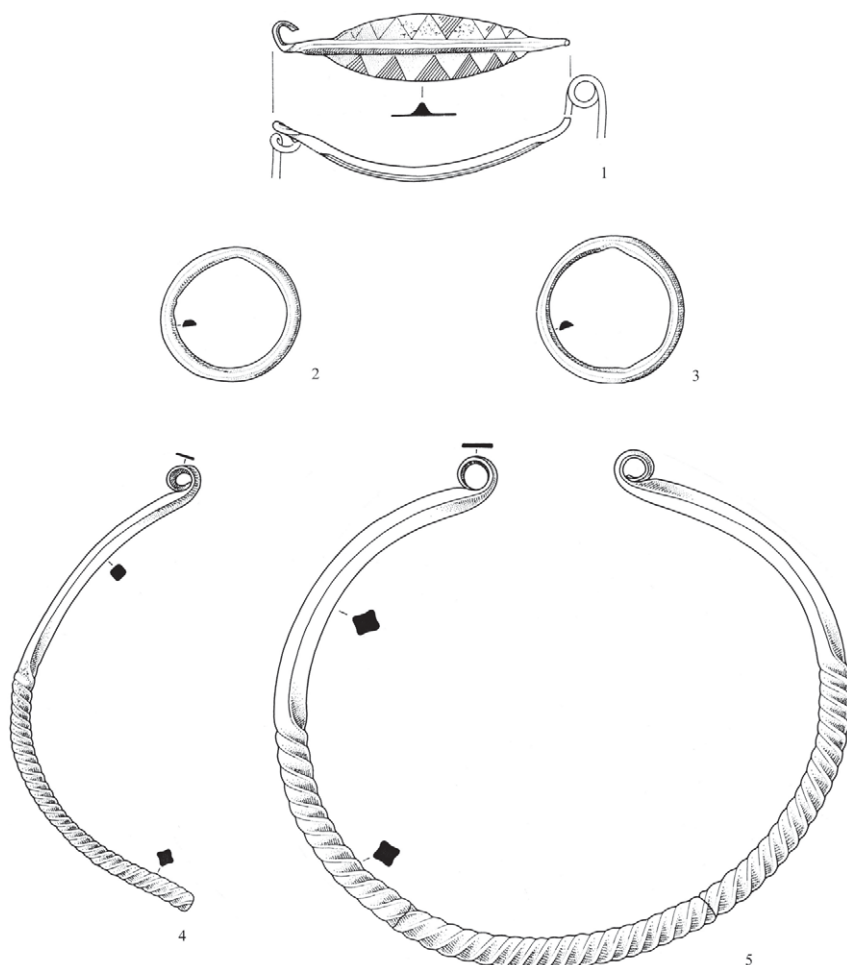
5 Za pred kratkim raziskano gomilo pri Mačkovcu glej UDOVČ 2009.

6 Za topografijo arheoloških najdišč v Novem mestu glej KNEZ 1986: 48 ss., Sl. 27; KRIŽ 1995: 9 ss.; 2006: 94 ss., TERŽAN 2002: 436 ss. Abb. 49.

7 DULAR 2003: 174 s., T. 11, 1-4 (svoj dvom je namreč označil s (?)).

8 Nam se zdi ustrežnejše poimenovanje »fibule z ravno iglo«, saj je ravna igla njihova značilnost v primerjavi z iglami variante Prozor, ki so praviloma usločene.

9 Prim. DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 265 ss., Sl. 1, T. 1, 1-3; 2, 1-2; BATOVIĆ 1976: 43, Sl. 12, 3.

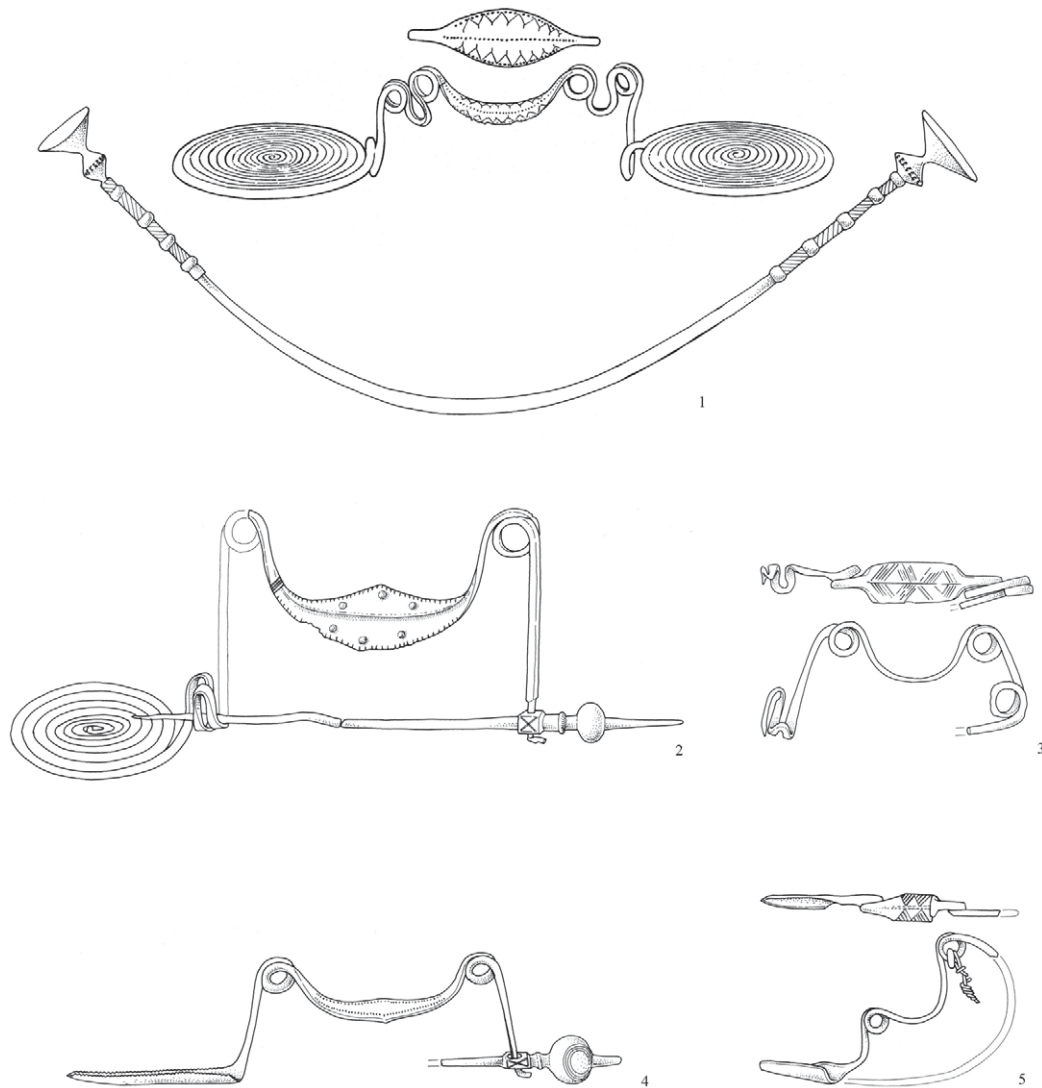

Slika 2 – Figure 2: Prečna, nakit iz žganega groba. Vse bron.

po okrasu loka je fibuli iz Prečne najti najboljše primerjave prav med primerki omenjenih tipov fibul (prim. sl. 3, 1. 3. 5).¹⁰

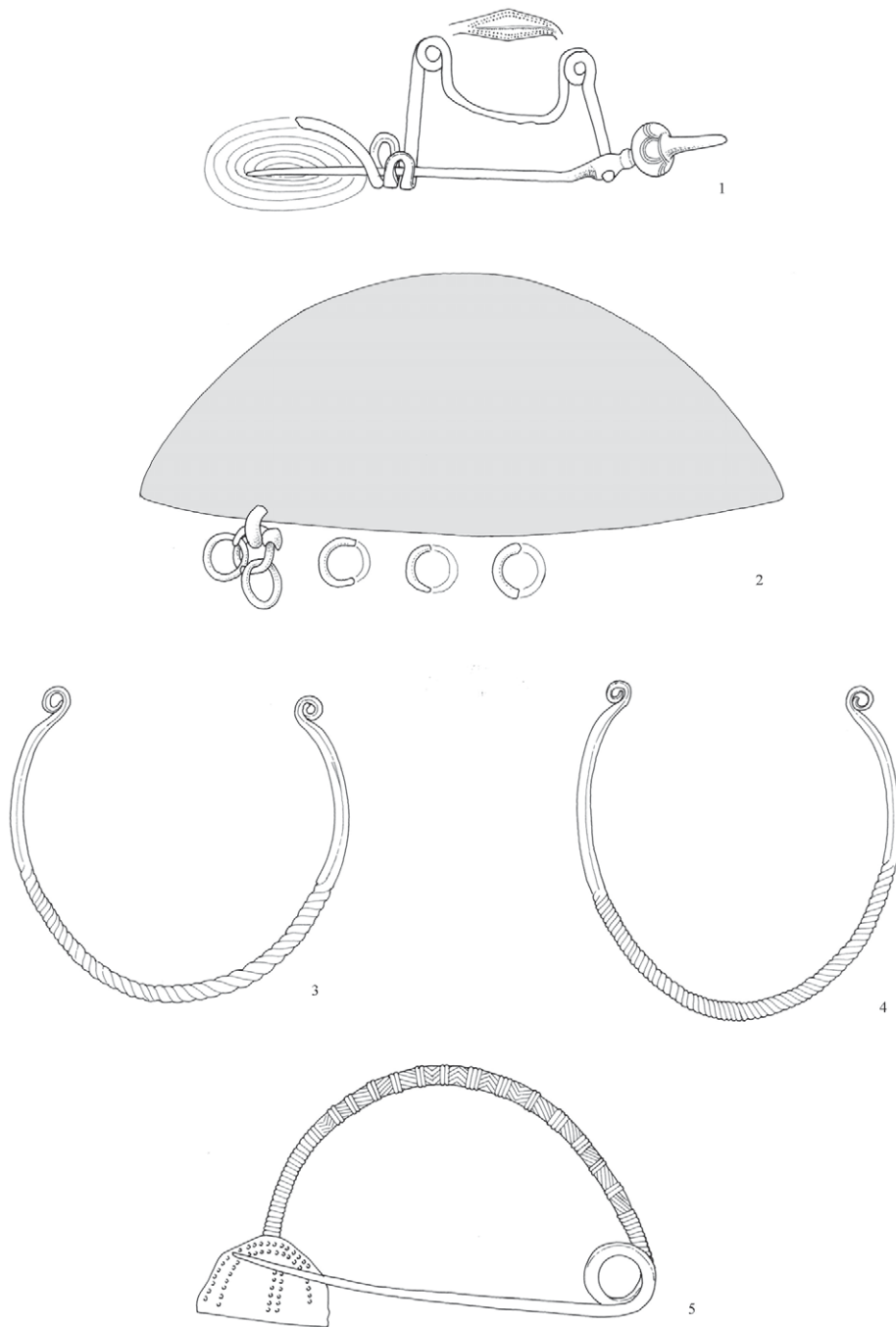
Dvodelne kačaste fibule s sedlastim lokom že dalj časa vzbujajo pozornost, tako zaradi svojih oblikovnih posebnosti kot tudi zaradi svoje razprostranjenosti na obeh straneh Jadrana. Med prvimi, ki se je podrobneje ukvarjal z njimi, je bil Gero von Merhart. Posvetil se jim je v svoji temeljni študiji o podonavsko-balkanskih povezavah z zgodnjimi železnodobnimi kulturami na Apeninskem polotoku ter jih opredelil kot dvodelne fibule jadransko-italskega tipa (von MERHART 1969: 20 ss., Taf. 3–4). Na kratko se jih dotaknil tudi Klaus Kilian, ko je proučeval odnose med italjskimi in grškimi zvrstmi fibul ter njihova vplivna območja (KILIAN 1973: 28 Karte 2). Vendar pa je bila Ružica Drechsler-Bižić tista, ki je pokazala, da moramo v okviru dvodelnih fibul jadransko-italskega tipa razlikovati več lokalnih variant, med katerimi se je sama posebej posvetila različicam fibul z listastim lokom. Kot že zgoraj omenjeno je izdvojila na eni strani varianto dvodelnih kačastih fibul s

¹⁰ Prim. tudi von MERHART 1969: Taf. 7, 1; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: Sl. 1, T. 2, 1; MIHOVIČ 1997: T. 10, 1.

Slika 3 – Figure 3: Kačaste fibule s sedlastim listastim lokom: 1 varianta oz. tip Prozor (1a –fibula- Prozor, 1 b –igla- Kompolje), 2 varianta z ravno iglo in spiralno nogo (Drvar), 4 varianta z ravno iglo in podolgovato jaškasto nogo (n.n.), 5 enozankasta kačasta fibula z sedlastim listastim lokom in usločeno iglo (Nin), 3 trozankasta kačasta fibula s sedlastim listastim lokom (Gradac-Turan).

sedlastim lokom in tako imenovano »pravo nogo« (sl. 3, 2, 4) ter na drugi strani varianto fibul »tipa Prozor« (sl. 3, 1). Za obe je pokazala, da se lastne predvsem noši v zaledju severnega Jadrana, zlasti v japonskih krajih (sl. 7) (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 295 ss., Karta). Njeni študiji so sledili v svojih delih številni avtorji. Čeprav so bila njihova dela povečini posvečena širši problematiki japonskega in liburnskega kulturnega območja, pa obravnava kačastih fibul dvodelnega tipa skoraj nikoli ni izostala. Naj omenimo le nekatera izmed njih, in sicer razprave Fulvie Lo Schiavo (1970: 441 s. Tav. 29, 7–8, 11), Šime Batoviča (1976: 34 ss., Karta 2), Dunje Glogovič (1989: 19 ss., Sl. 7.T. 19, 3;

Slika 4 – Figure 4: Nin, grob 7 (po BATOVIĆ 1976).

20; GLOGOVIĆ 2003, T.47, 356.359.383), v novejšem času pa še Barbare Tessmann (2001: 65 ss., Abb. 34–36) in Sineve Kukoč (2009: 199 ss., Sl. 326).

Za fibulo iz Gradca-Turana (sl. 3, 3) pa je Kristina Mihovilić pokazala, da pripada tipu fibul, ki so razširjene predvsem v srednji Italiji in Apuliji, a jo hkrati lahko razumemo kot vezni člen med italjskimi in severnojadranskimi oz. zahodnobalkanskimi tipi fibul (MIHOVILIĆ 1997: 45 ss., Sl. 17).

V osnovnih potezah se časovna opredelitev tako dvodelnih kot enodelnih kačastih fibul s sedlastim lokom na področju japodsko-liburnskega prostora ne zdi sporna. Večina omenjenih avtorjev si je edina v oceni, da je pojav fibul prve variante z ravno iglo iskati v časovni stopnji Ha B1, medtem ko nastopi moda fibul druge variante – tipa Prozor – nekoliko kasneje, verjetno šele v prehodnem obdobju Ha B3/ Ha C1. Datacijo prvih podpira predvsem grob 7 iz Velike Gorice, med pridatki katerega se nahaja tudi igla s kroglasto glavico, okrašeno z valovnico, in pa s koničastim nastavkom, ki spominja na igle dvodelnih kačastih fibul kot npr. pri primerkih iz Nina (sl. 4,1) in neznanega primorskega najdišča (sl. 3, 4). Grob iz Velike Gorice datira Ksenija Vinski-Gasparini v svojo fazo IV,¹¹ kar odgovarja stopnji Ha B1 v Müller-Karpejevem smislu, ki prav tako uvršča podobne igle, okrašene z valovnico, med značilne tipe te svoje stopnje.¹² Tudi za igle s ploščato okroglo ploščico in profiliranim vratom, kot npr. pri primerku iz Bilaja (sl. 6, 1), je možna datacija v stopnjo Ha B1, saj so podobne igli iz Ostrožca pri Bihaću, ki jo Sabine Pabst-Dörrer pripisuje tipu Moravičany.¹³ Tudi za igle tipa Prozor bi lahko našli podobnosti med panonskimi in vzhodnoalpskimi tipi igel iz časa kulture žarnih grobišč, kot so npr. primerki iz Ruš in Pfattena/Vadene, ki pa so po Hermannu Müller-Karpeju datirani v stopnjo Ha B 2 (MÜLLER-KARPE 1959: 209 ss., Abb. 51, 4; Taf. 108, J 5; CARANCINI 1975: 264 s., Taf. 59; 1988). Te analogije bi lahko nakazovale, da se je tudi moda dvodelnih kačastih fibul tipa Prozor morda pojavila že pred stopnjo Ha B3–C1.¹⁴

Težje je razvozlati, kakšna je bila nošnja teh fibul in h kakšni vrsti noše so pripadale. Glede na posebno simetrično oblikovanost fibul tipa Prozor (sl. 3, 1) kot se kaže v dvojnih spiralnih navojih zank na vsaki strani listastega sedlastega loka ter v dodatnih zankah na obeh prehodih loka v spiralna diska, ki sta služila za ležišče igli, sklepamo, da so morale biti fibule tega tipa zelo prožne. Tudi razmeroma dolga, usločena igla, katere konica je bila praviloma varovana s cevasto igelnico, stilno usklajeno s profilirano glavico igle, kar je dajalo celotni igli simetrični videz, govori za poseben način spenjanja in nošenja tega nakita. Iz njihove lege v grobovih, čeprav maloštevilnih, je že Drechsler-Bižić izrazila domnevo, da je fibula služila za spenjanje las ali obleke (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 298). Barbari Tessmann pa je uspelo ugotoviti, da so bile fibule tega tipa oz. dolge usločene igle večkrat najdene v kombinaciji s tako imenovanimi japodskimi kapami, zato meni, da so služile za pritržitev le-teh na glavo (TESSMANN 2001: 69 Abb. 37). Torej smemo zaključiti, da gre za zelo ekstravaganten kos naglavnega nakita ženske noše bodisi za spenjanje las bodisi za pripenjanja pokrivala.

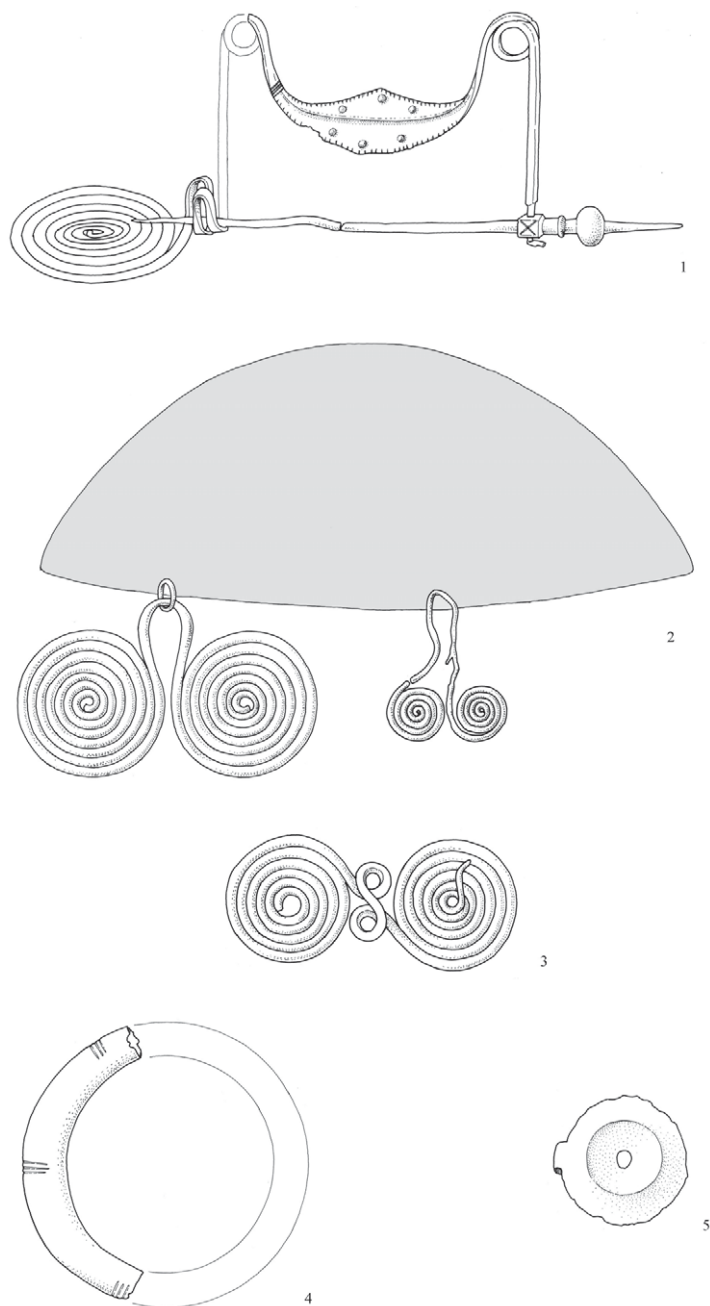
Vprašanje pa je, če lahko enak namen pripišemo tudi drugi varianti dvodelnih kačastih fibul s sedlastim lokom (sl. 3, 2, 4). Gotovo so bile manj prožne, saj so imele na vsaki strani loka le po eno zanko, a zato so bile bolj gibljive. Lok fibule je bil namreč na eni strani zožen in vtaknjen v posebno luknjico v igli, tik ob njeni kroglasto ali vazasto oblikovani glavici, kar je omogočalo posebno horizontalno gibljivost tako loka kot igle pri spenjanju fibule. Igla pa ni bila usločena, temveč ravna, pa tudi brez igelnice. Njena konica je bila zataknjena v podaljšano jaškasto nogo kot npr. pri primerku iz Bilaja (sl. 6, 1; 3, 4) ali pa v sedlasto zanko, ki je bila speljana v spiralni disk kot npr. pri fibuli iz

11 VINSKI-GASPARINI 1973: 155 ss., Sl. 5, 6; Tab. 102, 8. Igli tega tipa sta znani iz Donje Doline – glej MARIĆ 1964: Tab. 1, 12-13.

12 MÜLLER-KARPE 1959: 204 ss., Abb. 40, 12; 41, 13-14 itd; Taf. 114, C2; 116, 1-2; 118, 23-13; glej tudi RYCHNER et al. 1995: 455 ss. Abb. 2, 13; 5. 4-5.

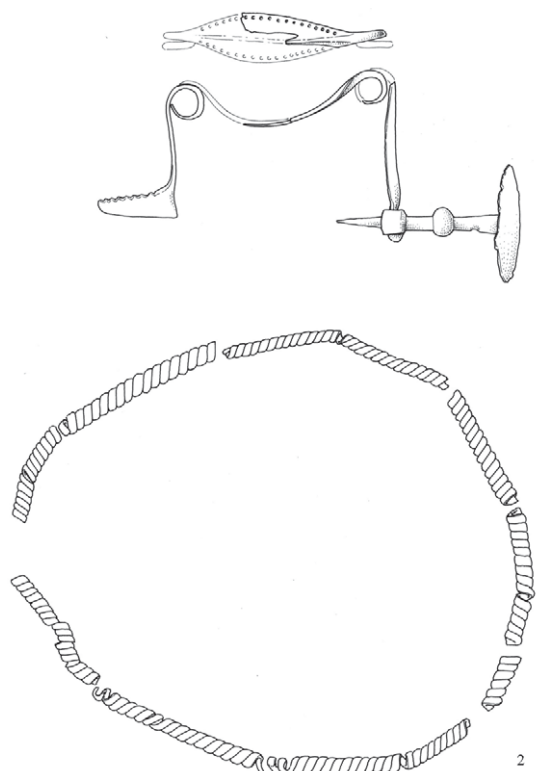
13 Prim. RAUNIG 1982: 3 ss., Sl. 1, Tab. 1; TERŽAN 1987: 8 ss., Fig. 4, 14; PABST-DÖRRER 2006: 75.

14 Prim. za problematiko datiranja Ha B1-2 RYCHNER et al. 1995: 483 ss., Abb. 24.

Slika 5 – Figure 5: Drvar, grob (po FIALA 1896).

Drvarja (sl. 5, 1) ali pri fibulah tipa Prozor (sl. 3,1). Kljub maloštevilnim ohranjenim oz. objavljenim grobnim celotam s to vrsto fibul pa si vendarle lahko ustvarimo naslednjo podobo o načinu njihove nošnje:

Slika 6 – Figure 6: Bilaj pri Gospiću, grob (po DRECHSLER-BIŽIĆ 1983).

V dveh grobovih, in sicer v grobu 7 iz Nina (sl.4) (BATOVIĆ 1976: 31, Sl. 8) in v grobu iz Drvarja (sl.5) (FIALA 1896: 171, Abb. 4), je bila dvodelna kačasta fibula s sedlastim lokom v kombinaciji s še eno fibulo, v Ninu z enozankasto ločno (sl.4, 5), v Drvarju z očalasto fibulo (sl.5, 3). Ker tako za ločne kot očalaste fibule velja, da spadajo med značilni nakit ženske noše, predvsem za spenjanje oblačila,¹⁵ je možno, da sta dvodelni kačasti fibuli v obeh grobovih služili nekemu drugemu namenu, morda vendarle podobno kot fibule tipa Prozor za spenjanje las oz. pritrditev naglavnega pokrivala. Navedemo lahko naslednje indikatorje za to našo domnevo. V grobu 7 iz Nina so se poleg fibul in dveh torkvesov ohranili tudi majhni obročki, deloma še povezani v verižici (sl. 4, 2). Verjetno so preostanki verižnega okrasa naglavnega pokrivala, saj so takšne verižice značilne predvsem za japodske kape tipov Ic in IV po Drechsler-Bižić.¹⁶ Ti drobci verižice dajejo torej slutiti, da je h bogati noši v tem grobu sodilo tudi naglavno pokrivalo, in prav to je bilo verjetno pripeto z dvodelno kačasto fibulo (sl. 4, 1). Tudi za očalasta obeska v grobu iz Drvarja domnevamo, da sta morda od naglavnega okrasa (sl. 5, 2). Na pokrivalo sklepamo tudi v grobu iz Bilaja pri Gospiću, kjer je bila dvodelna fibula najdena skupaj z bronastimi spiralicami, *saltaleoni* (sl. 6) (DRECHSLER-BIŽIĆ 1983: 385s., T. 55, 12–13). Le-te so lahko bile nanizane v ogrlice ali pa so služile kot lasni oz. naglavni okras kot na primer v bogatem ženskem grobu iz Ostrožca (RAUNIG 1982: 3 ss., sl. 1; Tab. 1,

15 Prim. npr. PABST–DÖRRER 2006.

16 DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 29 ss., T. 2, 10; 9; LO SCHIAVO 1970: 478 ss., Tav. 41, 4, 9; TESSMANN 2001:

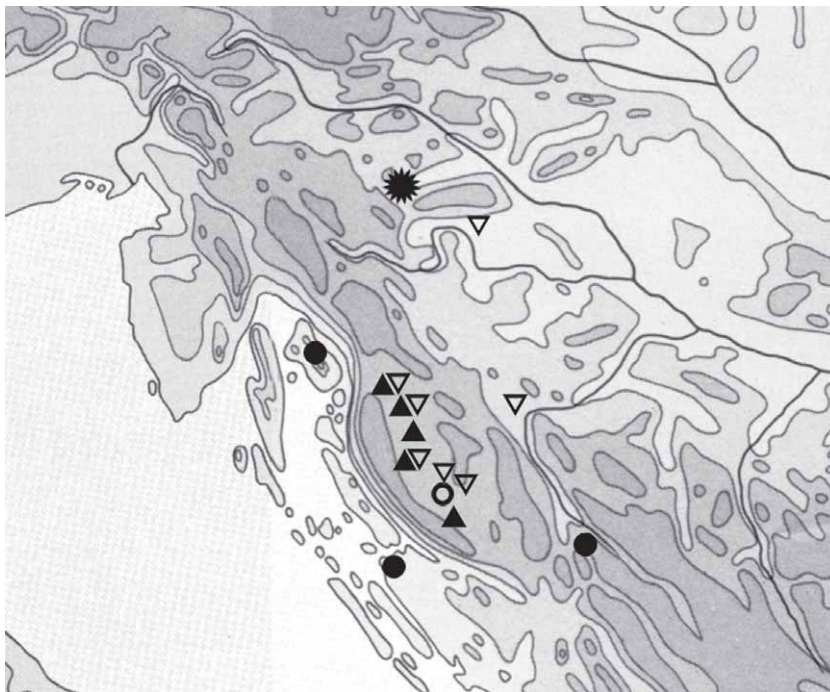
98 ss., Abb. 70, 2, 5; 71, 3, 9; BALEN-LETUNIĆ 2006: 44 ss., sl. 23, 26, 35.

7–8; TERŽAN 1987: 8 ss. Fig. 4, 6–7). Posebno instruktivna pa je ženska noša iz Vergine,¹⁷ kjer spada naglavni okras, sestavljen iz saltaleonov, med označevalne elemente bogatejših noš, zlasti noše I. in II. vrste po Pabst-Dörrer, lastne pripadnicam z vrha hierarhične lestvice tamkajšnje družbene skupnosti (PABST-DÖRRER 2007: 643 ss. Abb. 1–2, 7).

Tako si dovoljujemo postaviti hipotezo, da so tudi fibule druge variante dvodelnih kačastih fibul s sedlastim lokom in z ravno iglo (sl. 3, 2.4; 4,1; 5, 1; 6, 1) – enako kot fibule tipa Prozor – služile kot naglavni nakit bodisi za pripenjanje ženskega pokrivala bodisi za spenjanje las v posebno frizuro.

Zanimiva pa je tudi prostorska zastopanost nošnje dvodelnih kačastih fibul (sl. 7), kajti fibule tipa Prozor so pripadale predvsem noši v Liki, torej v osrednji Japodiji, v središčih kot sta bila Prozor in Kompolje, medtem ko se fibule z ravno iglo prve in druge variante pogostejše pojavljajo v okviru noš iz obrobnih japodskih krajev kot npr. iz Drvarja v Pounju in iz sosednjih liburnskih središč kot npr. iz Nina ali Garice na Krku. V ta vzorec se dobro vključuje tudi fibula iz Prečne, ki predstavlja doslej najbolj severni kraj s takšnim nakitom.

Po tem pregledu dvodelnih fibul z listastim sedlastim lokom, ki predstavljajo s svojima dvema oz. tremi variantami posebno značilnost v okviru japodskih noš, se nam ne zdi dvomno, da je provenienco fibule iz Prečne iskati prav v enem izmed japodskih krajev. Sočasni ženski noši na Dolenjskem so namreč tovrstne fibule povsem tuje.

Slika 7 – Figure 7: Karta razprostranjenosti dvodelnih kačastih fibul s sedlastim lokom (glej seznam).

¹⁷ Prim. ANDRONIKOS 1969: 33 ss., 225 ss., Eik. 5-8, 11-14 itd.; TERŽAN 1987: 8 ss., Fig. 3.

V svojem lokalnem okolju je fibula iz Prečne zagotovo predstavljala zelo ekstravagantni kos nakita, vendar ni bila edini tujek v tem grobu. Celoten nakitni *ensemble* je namreč tujega izvora, na kar kažeta tudi oba torkvesa (sl. 2, 4–5). Čeprav so tordirane ovratnice razmeroma pogost nakit ženskih noš v sočasnih žarnogrobiščnih skupinah kot so dobovska, ljubljanska ali ruška,¹⁸ pa jih le redko zasledimo v večjem številu in v tako masivni izvedbi kot v Prečni. Izjemo tvorijo le nekateri torkvesi iz Ostrožnika pri Mokronogu, kjer pa žal najdiščni podatki niso ohranjeni, zato ne vemo, ali gre za en komplet ali pa za posamezne primerke iz različnih grobov (GABROVEC 1973: 366 s., T. 2–3). Vendar pa so iz Ostrožnika pri Mokronogu znani celo trije primerki velikih ločnih enozankastih fibul tipa Golinjevo po Borivoju Čoviću,¹⁹ in sicer so glede na obliko loka najbližje fibulam njegove tretje variante oz. generacije, ki pretežno izvirajo iz zahodnobosanskih predelov, torej tistih, ki mejijo na severovzhodno japodsko področje. Zato ni izključeno, da tudi te fibule skupaj z ovratnicami predstavljajo v Mokronogu sklop tujega, zahodnobalkanskega nakita.

Collierji z večjim številom tordiranih ovratnic so pravzaprav posebnost bogate japodske noše, kar dobro ilustrirajo grobovi iz Kompolja, Prozorja, Ostrožca pri Cazinu itd.²⁰ Razen tega pa torkvesi večkrat krasijo tudi japodske kape in oglavja (DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 30 ss., T. 1, 6; 2, 16; 4, 42), kar priča o njihovem posebnem simbolnem pomenu v okviru japodske noše. Povsem enak komplet kot v grobu iz Prečne pa se nahaja v že omenjenem grobu 7 iz Nina, kjer gre prav tako za dva različno masivna in različno tordirana torkvesa (sl. 4, 3–4). Prav ta grob, ki je glede noše skoraj enak z grobom iz Prečne, daje misliti, da je bila tudi oseba iz Nina v svojem okolju tujka.

Naša teza je torej, da sta tako v Prečni kot Ninu pokopani osebi izvirali glede na sestavne dele njihovih noš iz japodskega kulturnega področja. Podobno domnevamo tudi za osebo ali več oseb iz Ostrožnika pri Mokronogu, h noši katerih pa so spadale fibule tipa Golinjevo, verjetno pa tudi torkvesi. Ti primeri nas navajajo k podmeni, da so japodski oz. zahodnobalkanski veljaki dajali svoje hčere v zamož tudi v oddaljene, tuje kraje, verjetno z namenom, da bi si zagotovili dobre sosedске odnose ter trgovino in izmenjavo dobrin, kar je verjetno doprineslo k blaginji vseh udeleženih strani. Ena izmed takšnih nevest je morala biti preminula iz Prečne – iz okolice Novega mesta, takrat vzpenjajočega se središča ob prehodu čez reko Krko – ob križišču poti z vseh nebesnih strani.

Lista h karti razprostranjenosti fibul z listastim sedlastim lokom na sl.7:²¹

1. Prečna pri Novem mestu, žgan grob: Sl. 2, 1 (DULAR 2003: 174 s., T. 11,1). ●

Varianta I – dvodelne fibule z ravno iglo in spiralno diskasto nogo ●

1. Drvar, Dolnji Unac, žgan grob: sl. 5,1 (FIALA 1896: 170 ss., Fig. 4; von MERHART 1942/1969: 107 Lista 4, Taf. 4, 8; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 299, 307, T. 1, 2; GLOGOVIĆ 1989: T. 20, 1).
2. Garica, Krk, gomila: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962, 299, 307, T. 1, 1; GLOGOVIĆ 1989: 46, T. 19, 3; 2003: 47, Taf. 47, 356).

18 Prim. KNEZ 1967: 155 ss., T. 1, 2, 12; KRIŽ 1995: 29 ss. Sl. 4, 9; STARE 1975: T. 2, 10; 3, 1; 8,8; 19, 5; 26, 7-8 (v Dobovi gre pretežno za zelo drobne, široko tordirane ovratnice); TERŽAN 1995: 340 ss., Abb. 13-15; 1999: 115 ss., Fig. 11-13.

19 Prim. GABROVEC 1973: 366 s., T. 1, 1-3; ČOVIĆ 1971, 321 ss., pos. 323. Karta 1; 1975: 29., Abb. 1.

20 Glej LJUBIĆ 1889: 111 ss., T. 17, 38; DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 75 ss., T. 1, 1; 16; 21; 1968: 30 ss. T. 3, 30; LO SCHIAVO 1970: 420 ss, Tav. 16, 13, 437 ss. Tav. 39; RAUNIG 1982: 5 ss., Sl.1, Tab. 1, 2, karta na str. 11; BALEN-LETUNIĆ 2006: 46 s., Sl. 25.

21 Risbe na sl. 2-6 so delo Ide Murgelj, obe karti pa je pripravil Matija Črešnar, obema se želim tudi na tem mestu zahvaliti.

3. Nin, skeletni grob 7: sl. 4, 1 (von MERHART 1942/ 1969: 107 Lista 4, Taf. 4,4; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 299, 307, T. 2, 1; LO SCHIAVO 1970: 441, Tav. 29, 7; BATOVIĆ 1976: 31, Sl. 8, 2; GLOGOVIĆ 1989: T. 20, 6; 2003: 48, Taf. 47, 359).

Varianta II – dvodelne fibule z ravno iglo in podolgovato jaškasto nogo ○

4. Bilaj, Gospić, grob: sl. 6, 1 (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 299, 307, T. 1, 3; 1983: 385, T. 55, 13; LO SCHIAVO 1970: 441; GLOGOVIĆ 1989: T. 20, 4).
5. Hrvatsko Primorje, neznano najdišče (muzej Split): sl. 3, 4 (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 299, 308, T. 2, 2; LO SCHIAVO 1970: 441; GLOGOVIĆ 1989: T. 20, 3; 2003: 48, Taf. 47, 363).

Varianta III – dvodelne fibule »tipa Prozor« ▲

1. Kompolje, Otočac, skeletni grobovi: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 296, 309 ss., T. 4, 4; 5, 1, 1a; LO SCHIAVO 1970: 442; TESSMANN 2001: 67, 125, Abb. 35, 3; Kukoč 2009: Sl. 298).
2. Ličko Lešće, Otočac, verjetno iz grobov: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 296, 309, T. 6, 3; LO SCHIAVO 1970: 442).
3. Medak, Gospić, grobovi: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 296, 310, T. 5, 2–3; LO SCHIAVO 1970: 442).
4. Prozor, Otočac, grobovi: sl. 3, 1a (LJUBIĆ 1889: 115 s., T. 18, 45 a–b; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 295 ss., 308 s., Sl. 1; T. 6, 1–2; LO SCHIAVO 1970: 442, T. 14, 1; TESSMANN 2001: 65 ss., 125, Abb. 36, 2, 10; KUKOČ 2009: Sl. 299).

Tip igle, značilne za dvodelne fibule »tipa Prozor« ▽

5. Gornji Kosinj, Gospić, skeletni grob (BAKARIĆ 1988: 90 s. Sl. 2–3; TESSMANN 2001: 125, Abb. 34).
6. Kompolje, Otočac, skeletni grobovi: sl. 3, 1b (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 298 s., 310 s., T. 7, 6–7, 9–11; LO SCHIAVO 1970: 442; TESSMANN 2001: 65 ss., 125, Abb. 36, 1).
7. Krupače, Pribić, žgani grobovi: (VINSKI-GASPARINI 1973: 181, T. 100, 11; TESSMANN 2001: 68, Abb. 36, 9).
8. Mala Gradina pri Osredku, Cazin: (FIALA 1896b: 98 ss., Fig. 12).
8. Prozor, Otočac, grobovi: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 310 s., T. 7, 1–5; LO SCHIAVO 1970: 418, 442, Tav. 14, 2; TESSMANN 2001: 65 ss., 125, Abb. 33; 36, 5–8, 12–13, Taf. 3, 3, 6).
9. Široka Kula, Gospić, skeletni grobovi: (BRUNŠMID 1901: 63 ss., Tab. 2, 12; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 311, T. 7, 8; LO SCHIAVO 1970: 442; TESSMANN 2001: 67 s., 125, Abb. 36, 4).
10. Vrebač, Gospić, tumulus »Lečište«: (DRECHSLER-BIŽIĆ 1958: 37 ss., T. 1, 4; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 296; LO SCHIAVO 1970: 442; TESSMANN 2001: 67 ss., Abb. 36, 11).

SEZNAM LITERATURE:

ANDRONIKOS M. 1969 – *Vergina*, I. Athenais, 1969.

BAKARIĆ L. 1988 – Gornji Kosinj/ Plešina Glavica. Japodska nekropola. *AP*, 29/(1988) 1990: 90–91.

BALEN-LETUNIĆ, D. 2006 – *Japodi – arheološka svjedočanstva o japodskoj kulturi u posljednjem pretpovijesnom tisućljeću*. Ogulin, 2006: Matica Hrvatska, ed. Modruš.

- BATOVIĆ, Š. 1976 – Le relazioni culturali tra le sponde adriatiche nell'età del ferro. V: *Jadranska obala u protohistoriji. Kulturni i etnički problemi. Simpozij održan u Dubrovniku od 19. do 23. X. 1972.* Zadar, 1976: 11–93.
- BRUNŠMID, J. 1901 – Predmeti halštatskoga doba iz grobova u Vranića gromili u Širokoj Kuli. *VHAD*, NS, 5/1901: 63–72.
- CARANCINI, G.L. 1975 – Die Nadeln in Italien / Gli spilloni nell'Italia continentale. *PBF*, 13, 2 (München).
- ČOVIĆ, B. 1971 – Dva specifična tipa zapadnobalkanske lučne fibule. *GZM*, NS 26/1971: 313–326.
- ČOVIĆ, B. 1975 – Zwei spezifische Typen der westbalkanischen Bogenfibel. *WMBH*, 5 A/1975: 19–33.
- DRECHSLER-BIŽIĆ, R.
- 1958. Naselje i grobovi preistorijskih Japoda u Vrepcu. (Zusammenfassung:) Die Siedlung und die Gräber der vorgeschichtlichen Japoden in Vrebac. *VHAD*, 3. ser. 1/1958: 35–60.
 - 1961. Rezultati istraživanja japodske nekropole u Kompolju 1955–1956. godine. Ergebnisse der in den Jahren 1955/56 durchgeführten Ausgrabungen in der japodischen Nekropole von Kompolje. *VAMZ*, 3 ser. 2, 67–113.
 - 1962. Japodske dvodjelne fibule tipa Prozor. Zweiteilige japodische Fibeln vom Typus Prozor. *ARadRaspr*, 2/1962: 295–312.
 - 1968. Japodske kape i oglavja. Japodische Kappen und Kopfbedeckungen. *VAMZ*, 3. ser., 3/1968: 29–52.
 - 1983. Japodska kulturna grupa. V: BENAC, A. – B. ČOVIĆ (eds.). *PJZ*, 4. *Bronzano doba*. Sarajevo, 1983: 374–389.
- DULAR, J. 2003 – Halštatske nekropole Dolenjske / Die hallstattzeitlichen Nekropolen in Dolenjsko. *OpInstArSlov*, 6/2003.
- FIALA, F. 1896a – Kleine Mittheilungen. I. Funde aus Dolnji Unac- 1. Prähistorischer Grabfund in Drvar. *WMBH*, 4/1896: 170–172.
- FIALA, F. 1896b – Über einige Wallbauten im nordwestlichen Bosnien. *WMBH*, 4/1896: 94–100.
- GABROVEC, S. 1973 – Začetek halštatskega obdobja v Sloveniji. Der Beginn der Hallstattzeit in Slowenien. *AVest*, 24/1973: 338–385.
- GABROVEC, S. 1983 – Jugoistočnoalpska regija – Kasno brončano doba. V: BENAC, A. – B. ČOVIĆ (eds.). *PJZ*, 4. *Bronzano doba*. Sarajevo, 1983: 52–101.
- GLOGOVIĆ, D. 1989 – Prilozi poznavanju željeznog doba na sjevernom Jadranu. Résumé / Abstract: Tentative de synthèse sur le 1er Age du Fer des régions de Hrvatsko Primorje et des îles Kvarner, à partir d'un matériel épars et de données de différentes sortes. Inventaire des sites. *Hrvatsko Primorje i Kvarnerski otoci*. Zagreb, 1989.
- GLOGOVIĆ, D. 2003 – Fibeln im kroatischen Küstengebiet (Istrien, Dalmatien). *PBF*, Abt. XIV, 13, 2003.
- KILIAN, K. 1973, Zum italischen und griechischen Fibelhandwerk des 8. und 7. Jahrhunderts. *Hamburger Beiträge zur Archäologie* (Hamburg), 3/1973, 1: 1–39.
- KNEZ, T. 1967 – Žarni grobovi v Bršljinu. Zusammenfassung: Gräber der Urnenfelderzeit in Bršljin. *AVest*, 18/1967: 155–161.
- KNEZ, T. 1986 – Novo mesto I. Halštatski grobovi. Hallstattzeitliche Gräber. *CarArch*, 1/1986.
- KRIŽ, B. 1995 – *Novo mesto pred Iliri*. Novo mesto, 1995.

- KRIŽ, B. 2006 – Jantarni i stakleni nakit Novoga mesta. V: BAKARIĆ, L. – B. KRIŽ – M. ŠOUFEK. *Pretpovijesni jantar i staklo iz Prozora u Lici i Novog mesta u Dolenjskoj. Katalog izložbe*. Zagreb, 2006: 94–139: Arheološki muzej u Zagrebu.
- KUKOČ, S. 2009 – Japodi – fragmenta symbolica. Iapodes – fragmenta symbolica. *Biblioteka znanstvenih djela* (Split) 164, 2009: Književni krug.
- LJUBIĆ, Š. 1889 – *Popis arheološkoga odjela Nar. zem. Muzeja u Zagrebu*. Zagreb, 1889.
- LO SCHIAVO, F. 1970 – Il gruppo liburnico-japodico per una definizione nell'ambito della protostoria balcanica. *AttAL*, 367, *Mem. Ser.* 8, Vol. 14/ 6, 1970: 364–525.
- LULIĆ ŠTORIĆ, J. – O. OŠTRIĆ – B. VOJNOVIĆ TRAJŽIVUK 2005 – *Narodne nošnje sjeverne Dalmacije*. Zadar, 2005.
- MARIĆ, Z. 1964 – Donja Dolina. *GZM*, NS 19/1964: 5–128.
- von MERHART, G. 1969 – Donauländische Beziehungen der früheisenzeitlichen Kulturen Mittelaltiens. *BJ*, 147, 1942: 1–90. V: KOSSACK, G. (Hrsg.). G. von MERHART. *Hallstatt und Italien. Gesammelte Aufsätze zur Frühen Eisenzeit in Italien und Mitteleuropa*. Mainz, 1969: 16–110.
- MIHOVIĆ, K. 1997 – Fortifikacija gradine Gradac-Turan iznad Koromačna. The fortification of Gradac on Turan hill-fort above Koromačno. V: Arheološka istraživanja u Istri. *IzdHAD* 18, 1997: 39–59.
- MÜLLER-KARPE, H. 1959 – Beiträge zur Chronologie der Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen. *RGF*, 22/1959.
- STARE, F. 1975 – Dobova. *Posavski muzej* (Brežice), 2/1975.
- RAUNIG, B. 1982 – Grob ranog željeznog doba iz Ostrožca kod Cazina. Zusammenfassung: Grab aus der frühen Eisenzeit von Ostrožac bei Cazin. *GZM*, NS 37, 1982: 1–14.
- RYCHNER, V. 1995 – Stand und Aufgaben dendrochronologischer Forschung zur Urnenfelderzeit. V: Beiträge zur Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen. *Monographien, RGZM* (Bonn), 35/1995: 455–487.
- PABST-DÖRRER, S. 2006 – *Die Brillenfibeln. Untersuchungen zu spätbronze- und ältereisenzeitlichen Frauentrachten*. Dissertation. Philipps-Universität, Marburg 2006. (V tisku: MarbStud).
- PABST-DÖRRER, S. 2007 – Zur sozialen Implikation der früheisenzeitlichen Frauentrachten von Vergina in Zentralmakedonien. *Scripta praehistorica in honorem Biba Teržan = Situla*, 44/2007: 643–656.
- SCHUBERT, G. 1993 – Kleidung als Zeichen. Kopfbedeckungen im Donau-Balkan-Raum. *Balkanologische Veröffentlichungen des Osteuropa-Instituts Berlin* (Berlin), 20, 1993.
- TERŽAN, B.
- 1987. The Early Iron Age Chronology of the Central Balkans. A Review from the Viewpoint of the Southeastern Alpine Hallstatt. *AJug*, 24/1987: 7–27.
 - 1995. Stand und Aufgaben der Forschungen zur Urnenfelderzeit in Jugoslawien. V: Beiträge zur Urnenfelderzeit nördlich und südlich der Alpen. *Monographien RGZM* (Bonn) 35, 1995: 323–372.
 - 1999. An Outline of the Urnfield Culture Period in Slovenia. *AVest*, 50/1999: 97–143.
 - 2002. Novo mesto. *RGA* (Berlin), 21/2002: 436–440.
- TESSMANN, B. 2001 – Schmuck und Trachtzubehör aus Prozor, Kroatien. Ein Beitrag zur Tracht im japodischen Gebiet. *APA*, 33/2001: 28–151.

UDOVIČ, K. 2009 – Mačkovec pri Novem mestu. *Zbirka Arheologija na avtocestah Slovenije* (Ljubljana), 8, 2009.

VINSKI-GASPARINI, K. 1973 – *Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj. Die Urnenfelderkultur in Nordkroatien*. Zadar, 1973.

SUMMARY

A IAPODIAN BRIDE FROM THE VICINITY OF NOVO MESTO

In honor of my esteemed colleague Dubravka Balen-Letunić, I will present the jewelry *ensemble* from Prečna near Novo Mesto, especially since Iapodian themes are particularly dear to her.

The decorative objects were found, as was explicitly noted by Jernej Pečnik, who acquired the finds on behalf of the Natural History Museum in Vienna in 1900, in a cremation grave from some vineyard in Prečna, where a farmer had come across several cremation graves (DULAR 2003: 174 f.).

Although the exact site of discovery was never again located, there is no doubt that a cremation cemetery existed at Prečna. It seems significant that not far from Prečna, approximately 1.5 km towards Novo Mesto by the village of Bršljin, cremation graves were also discovered, dated to the Ha B 1–2 period (fig. 1) (KNEZ 1967: 155 ff.; GABROVEC 1973: 356 f.; 1983: 63 ff.; TERŽAN 1999: 111 ff.). It is considered that they belonged to the Novo Mesto prehistoric settlement at Marof, so the question arises as to whether the graves at Prečna were also of inhabitants from Marof, or was a small village located in their vicinity? In terms of the positions of the other flat cremation cemeteries and Hallstatt tumuli in the immediate vicinity of Novo Mesto, it cannot be excluded that the graves at Prečna represent only one of the cemeteries belonging to the central Novo Mesto settlement at Marof (fig. 1).

Although the finds from Prečna were recently published by J. Dular (2003, 174 f., Pl. 11, 1–4), I will again present them both in pictures and words.

The grave contained the following jewelry (fig. 2):

1. A fragment of a bronze serpentine fibula with a saddle-shaped, leaf-like bow, decorated with a central rib, and on both edges with six engraved hatched triangles. On one side of the bow, the loop is partly preserved and deformed, and on the other side the narrowed prolongation for the loop indicates that it must have been raised above the bow (fig. 2, 1).
2. Two – not entirely identical – bronze spirally twisted torcs with flattened coiled ends. The necklaces are also only fragmentarily preserved. The first, made of very massive spirally twisted wire, was broken into three pieces, which could be reassembled, while only half was preserved of the second more delicate torc (fig. 2: 4–5).
3. Two bronze circlets of semicircular section with traces of wear, as shown in the form of a slight narrowing on the inner side of the circlets. They are almost entirely identical in terms of size, and were probably part of earrings or some hanging ornament (fig. 2: 2–3).

The greatest attention is drawn among this jewelry to the fibula, as it indicates the origins of the deceased individual. Given the described formal characteristics of the preserved fibula fragment there is no doubt that it is the type of serpentine fibula with a saddle-shaped leaf-like bow and two loops. Although neither the head nor foot of the fibula were preserved, it is possible to conclude on the basis of the symmetrical curve of the saddle-shaped bow (fig. 2: 1), that it belongs to the two-part serpentine fibulae type, and further to the »Prozor type« (fig. 3: 1) or to the variant with a »true foot« according to R. Drechsler-Bižić (1962) (although it seems to us that this fibula variant is better characterized by the »straight pin«) (fig. 3: 2, 4), and not to the type of one-part serpentine fibulae with a

saddle-shaped bow (fig. 3: 5). The bow of a fibula with three loops from Gradac-Turan in the eastern part of Istria was also similarly formed (fig. 3: 3) (MIHOVIĆ 1997: 45 ff., Pl. 10, 1). Not merely in terms of form but also decoration, the best analogies for the fibula from Prečna can be found among the above examples of fibulae (cf. fig. 3: 1, 3, 5).

Two part serpentine fibulae with a saddle-shaped bow have attracted the attention of researchers for a long time, both because of their special features in terms of form as well as their distribution on both sides of the Adriatic Sea. It is definitely possible to distinguish between several local variants, but in this context we are interested only in those from the Northern Adriatic and its hinterland (cf.: von MERHART 1969: 20 ff., Pl. 3–4; KILIAN 1973: 28 map 2; DRECHSLER-BIŽIĆ 1962: 295 ff., map; LO SCHIAVO 1970: 441 f., Pl. 29, 7–8, 11; BATOVIĆ 1976: 34 ff., map 2; GLOGOVIĆ 1998: 19 ff., fig. 7; Pl. 19, 3; 20; 2003; TESSMANN 2001: 65 ff., fig. 34–36; KUKOČ 2009: 199 ff., fig. 326).

The chronological classification of two-part serpentine fibulae with a saddle-shaped bow in the Iapodian-Liburnian region does not seem to be in dispute. It is generally considered that the appearance of fibulae of the first variant with a straight pin should be sought in the Ha B1 period, while the fashion for fibulae of the »Prozor type« would have occurred somewhat later, in the transitional period of Ha B3/ Ha C1.

The dating of the first is primarily supported by grave 7 from Velika Gorica, where the grave goods included a pin with a globular head decorated with wavy lines and a conical continuation, reminiscent of the pins of two-part serpentine fibulae (Fig. 3, 4; 4, 1). This grave was dated by K. Vinski-Gasparini (1973: 155 ff., Fig. 5, 6; Pl. 102, 8) to her phase IV,²² which corresponds to Ha B1 according to Müller-Karpe (1959: 204 ff., Fig. 40, 12; 41, 13–14 etc., Pl. 114, C2; 116, 1–2; 118, 12–13; RYCHNER et al. 1995: 455 ff., Fig. 2, 13; 5, 4–5). It is also possible to suggest a dating in the Ha B1 phase for pins with a flat circular platelet and profiled neck (fig. 6, 1), as they are similar to pins of the Moravičany type (cf. RAUNIG 1982: 3 ff., Fig. 1, Pl. 1; TERŽAN 1987: 8 ff., Fig. 4: 14; PABST-DÖRRER 2006: 75). The same is true of the pins of the »Prozor type«, for which analogies can be found among the pin types of the late Urnfield Culture, such as at Ruše and Pfatten/Vadena in the Ha B 2 phase (MÜLLER-KARPE 1959: 209 ff., Fig. 51: 4, Pl. 108: J 5; CARANCINI 1975: 264 f., Pl. 59: 1988). The analogies indicate that the fashion began of two-part serpentine fibulae of the »Prozor type« probably even before the Ha B3–C1 phase (for problems in the dating of Ha B1–2, see RYCHNER et al. 1995: 483 ff. Fig. 24).

It is more difficult to discern how such fibulae were actually worn. Given the symmetrical form of the »Prozor type« fibula (fig. 3, 1), as is shown by the double spiral coils of the loops on each side of the leaf-shaped saddle bow and also the additional loops on both transitions from the bow to the spiral discs that served as the catch-plates for the pin, it can be concluded that fibulae of this type must have been very flexible. Also the relatively long curved pin, whose point as a rule was protected by a tubular cap stylistically in harmony with the moulded head of the pin, which gave the entire pin a symmetrical appearance, would indicate a special manner of attaching and wearing this jewelry. On the basis of their positions in graves, despite the few numbers, R. Drechsler-Bižić (1962: 298) already conjectures that such a fibula served as a clasp for hair of clothing. B. Tessmann (2001: 69, Fig. 37) established that fibulae of this type or long curved pins were found several times in combination with Iapodian caps, and hence suggested that they served for fastening the cap on the head. So it can be concluded that this was a very extravagant item of headgear jewelry for female attire, whether for fastening hair or attaching a head covering.

²² Pins of this type are also known from Donja Dolina – see Marić 1964, Pl. 1, 12–13.

But were other variants of two-part serpentine fibulae with a saddle-shaped bow worn in the same manner (Fig. 3: 2, 4)? They were definitely less flexible, as they had only one loop on each side of the bow, but instead they had greater mobility. The bow of the fibula was narrowed on one side and sheathed in a special hole in the pin, just next to its globular or vase-shaped head. Such a construction enabled a specific horizontal movement, both of the bow and the pin of the fibula. The pin had no cap and was straight, not curved. The point of the pin was placed in an elongated shaft-like foot as on the example from Bilaj (Fig. 6: 1), or in a saddle-shaped loop that was part of a spiral disk as on the fibula from Drvar (Fig. 5: 1). Despite the few preserved or published grave units with this type of fibula, nonetheless it is possible to establish the following about the manner in which they were worn:

In two graves, grave 7 from Nin (Fig. 4) and a grave from Drvar (Fig. 5), a two-part serpentine fibula with a saddle-shaped bow was found in combination with another fibula, at Nin with a single-looped bow fibula (Fig. 4: 5), at Drvar with a spectacle fibula (Fig. 5: 3). As both bow and spectacle fibulae are considered characteristic elements of female attire, primarily for fastening clothing (PABST-DÖRRER 2006), it is possible that the two-part serpentine fibulae in both graves did not serve for fastening clothing, rather for some other purpose, perhaps similarly as the Prozor type fibula for gathering hair or attaching a head covering. The following indicators for this can be noted: In grave 7 from Nin, in addition to the fibulae and two torcs, small circlets were also preserved, partly still interconnected in a chain (Fig. 4: 2). They probably represent the remains of a chain decoration of a head covering, as such little chains are characteristic primarily for Iapodian caps of types Ic and IV according to Drechsler-Bižić (1968: 29 ff., Pl. 2, 10; 9; also see LO SCHIAVO 1970: 478 ff., Pl. 41, 4, 9; TESSMANN 2001: 98 ff., Fig. 79, 2.5; 71, 3–9; BALEN-LETUNIĆ 2006: 44 ff., Fig. 23, 26, 35). These chain fragments hence indicate that the rich attire elements in that grave also included a head covering, which was probably fastened with the two-part serpentine fibula (Fig. 4: 1–2). The spectacle pendants in the grave from Drvar can also be considered to be from a headdress decoration (Fig. 5: 2), to which the two-part fibula could also have belonged (Fig. 5: 1). A head covering can also be hypothesized for the grave from Bilaj near Gospić, where a two-part fibula was found together with bronze spirals, *saltaleoni* (Fig. 6). The latter were arranged on necklaces but also served as hair or headdress decorations, such as in the rich female grave from Ostrožac (RAUNIG 1982: 3 ff., Fig. 1, Pl. 1: 7–8; TERŽAN 1987: 8 ff., Fig. 4: 6–7). The female attire from Vergina is particularly instructive, where headdress decorations composed of bronze spirals are among the characteristic elements of richer attire, particularly attire types I and II according to Pabst-Dörrer, the property of women belonging to the top of the hierarchical ladder of the social communities of the time (ANDRONIKOS 1969: 33 ff., 225 ff., Fig. 5–8, 11–14, etc.; TERŽAN 1987: 8 ff., Fig. 3; PABST-DÖRRER 2007: 643 ff., Fig. 1–2, 7).

Thus it is possible to set forth the hypothesis that the fibulae of both variants of the two-part serpentine fibulae with a saddle-shaped bow and a straight pin (Fig. 3: 2, 4; 4: 1; 5: 1; 6: 1) – just like the »Prozor type« fibulae – served as headdress jewelry, either to fasten a female head covering or to gather the hair into a special hairstyle.

The spatial distribution of the two-part serpentine fibulae is also interesting (Fig. 7): Fibula of the »Prozor type« were evidently a composite part of female attire in the Lika region, in the central Iapodian centers such as Prozor and Kampilje, while the fibulae with a straight pin, both the first and second variants, are known primarily from border regions, such as Drvar in the Una River basin, and from neighboring Liburnian centers, such as at Nin or Garica on the island of Krk. The fibula from Prečna also fits well into this distribution sample, representing the northernmost location so far with this jewelry type.

This overview of two-part fibulae with a leaflike saddle-shaped bow, which in all three variants represent a special characteristic of Iapodian attire, was intended to show that the provenience of the fibula from Prečna must be sought in one of the Iapodian regions, as such fibulae are totally foreign to the female attire of the same time in Lower Carniola. In its local surroundings, the fibula from Prečna assuredly must have represented a highly extravagant piece of jewelry.

It seems that the entire jewelry *ensemble* in the grave from Prečna was of foreign origin, including the two torcs in addition to the fibula (Fig. 2: 4–5). Although spirally twisted necklaces count among relatively common jewelry of female attire in the contemporaneous Urnfield groups in Dolenjsko/Lower Carniola and Štajerska/Styria (KNEZ 1967: 155 ff., Pl. 1: 2, 12; KRIŽ 1995: 29 ff., Fig. 4: 9; STARE 1975: Pl. 2: 10; 3: 1; 8: 8; 19: 5; 26: 7–8; TERŽAN 1995: 340 ff., Fig. 13–15; 1999: 115 ff., Fig. 11–13), only rarely are they as massive as those found at Prečna. The torcs from Ostrožnik near Mokronog are an exception, but unfortunately data about the grave contexts were not preserved (GABROVEC 1973: 366 f., Pl. 2–3). It is, however, significant that from Ostrožnik come three examples of large single-looped bow fibulae of the Golinjevo type (3rd generation) according to B. Čović, which are known primarily from western Bosnian regions (GABROVEC 1973: 366 f., Pl. 1, 1–3; ČOVIĆ 1971: 321 ff., map 1; 1975: 29, Fig. 1). Hence the fibulae from Ostrožnik near Mokronog are also imports from areas to the northeast of the central Iapodian region, and it is not excluded that together with the torcs they represent a complex of foreign jewelry from western Balkan regions.

Collieri (or collar sets) with a large number of twisted torcs are in fact a special feature of wealthy Iapodian attire, as is well illustrated by graves from Kompolje, Prozor, Ostrožac near Cazin, etc. (LJUBIĆ 1889: 111 ff., Pl. 17: 38; DRECHSLER-BIŽIĆ 1961: 75 ff., Pl. 1: 1; 16: 21; 1968: 30 ff., Pl. 3: 30; LO SCHIAVO 1970: 420 ff., 437 ff., Pl. 16: 13; 39; RAUNIG 1982: 5 ff., Pl. 1: 2, map; BALEN-LETUNIĆ 2006: 46 f., Fig. 25). Additionally, torcs several times have also decorated Iapodian caps and headdresses (DRECHSLER-BIŽIĆ 1968: 30 ff., Pl. 1: 6; 2: 16; 4: 42), which indicates their special symbolic meaning. It is interesting that an identical set of necklaces like in the grave from Prečna was also found in grave 7 from Nin (Fig. 4: 3–4), leading to the thought that the person buried at Nin had also been a foreigner in her environs.

The theory presented here is that the individuals buried both at Prečna and Nin, in terms of the composite parts of their attire, originally came from the region of the Iapodian culture. It is apparent that the Iapodian chieftains married off their daughters even in distant foreign regions, probably with the intention of ensuring friendly relations with neighbors and favorable conditions for trade and the exchange of goods. One such bride must have been the deceased woman from Prečna – from the broader surroundings of the prehistoric settlement at Marof near Novo Mesto, at that time an ascending center located at a crossing over the Krka River and at the crossroads of routes leading in all the cardinal directions.

Rukopis primljen: 28.I.2010.

Rukopis prihvaćen: 1.II.2010.

(Translation by Barbara Smith-Demo)